

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

za přítomnosti: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států ve spojení s čl. 4 odst. 1 písm. d) této směrnice, článkem 5 směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění směrnice Rady (EU) 2015/121 ze dne 27. ledna 2015, jakož i články 3 a 5 směrnice Rady 2008/7/ES ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních z kapitálových vkladů musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví zdanění v podobě srážkové daně fiktivních úroků, které by byla povinna zaplatit dceřiná společnost-rezident, jíž byla mateřskou společností-nerezidentem poskytnuta bezúročná zápůjčka, této mateřské společnosti za tržních podmínek.
- 2) Článek 63 SFEU ve světle zásady proporcionality musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví zdanění formou srážkové daně z fiktivních úroků, které by byla povinna zaplatit dceřiná společnost-rezident, jíž byla mateřskou společností-nerezidentem poskytnuta bezúročná zápůjčka, této mateřské společnosti za tržních podmínek, pokud se tato srážková daň vybírá z hrubé výši těchto úroků, aniž by bylo možné v této fázi odečíst náklady spojené s touto zápůjčkou, přičemž pro přepočítání uvedené srážkové daně a její případné vrácení je nezbytné následné podání žádosti v tomto smyslu, pokud délka postupu stanoveného za tímto účelem touto vnitrostátní právní úpravou není nepřiměřená a přepлаты jsou vráceny včetně úroků.

(¹) Úř. věst. C 279, 24.8.2020.

**Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Rayonen sad Lukovit – Bulharsko) – VB v. Glavna direkcia „Požarna bezopasnost
i zaštita na naselenieto“**

(Věc C-262/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES –
Článek 8 – Článek 12 písm. a) – Články 20 a 31 Listiny základních práv Evropské unie – Zkrácení běžné
délky noční práce v porovnání s běžnou délkou denní práce – Pracovníci ve veřejném sektoru a pracovníci
v soukromém sektoru – Rovné zacházení“)

(2022/C 165/07)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rayonen sad Lukovit

Účastníci původního řízení

Žalobce: VB

Žalovaný: Glavna direkcia „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“

Výrok

- 1) Článek 8 a čl. 12 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládány v tom smyslu, že neukládají povinnost přijmout vnitrostátní právní úpravu, která stanoví, že běžná délka noční práce pro takové pracovníky ve veřejném sektoru, jako jsou policisté a hasiči, je kratší než běžná délka denní práce stanovená pro tyto pracovníky. Na takové pracovníky se v každém případě musí vztahovat jiná ochranná opatření v oblasti pracovní doby, mzdy, náhrad nebo podobných výhod, která umožňují kompenzovat zvláštní náročnost, jež s sebou nese noční práce, kterou vykonávají.
- 2) Články 20 a 31 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby se běžná délka noční práce stanovená právními předpisy členského státu na sedm hodin v případě pracovníků v soukromém sektoru nevztahovala na pracovníky ve veřejném sektoru, včetně policistů a hasičů, pokud je takové rozdílné zacházení založeno na objektivním a důvodném kritériu, tj. pokud je v souladu s právně přípustným cílem sledovaným uvedenými právními předpisy a pokud je tato rozdílnost přiměřená tomuto cíli.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2020.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgie) – CO a další v. MJ, Evropská komise, Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie, Eulex Kosovo

(Věc C-283/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) – Mise Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (Eulex Kosovo) – Společná akce 2008/124/SZBP – Článek 8 odst. 3 a 5, čl. 9 odst. 3 a čl. 10 odst. 3 – Postavení zaměstnavatele personálu na misi – Článek 16 odst. 5 – Subrogační účinek“)

(2022/C 165/08)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobci: CO a další

Žalovaní: MJ, Evropská komise, Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie, Eulex Kosovo

Výrok

Článek 16 odst. 5 společné akce Rady 2008/124/SZBP ze dne 4. února 2008 o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu, Eulex Kosovo, ve znění rozhodnutí 2014/349/SZBP ze dne 12. června 2014, musí být vykládán v tom smyslu, že ode dne 15. června 2014 označuje misi v Kosovu na podporu právního státu, Eulex Kosovo, uvedenou v článku této společné akce, jako odpovědnou osobu, a tedy žalovanou v rámci všech žalob týkajících se důsledků plnění mise, která jí byla svěřena, a to bez ohledu na okolnost, zda skutečnosti, na nichž je taková žaloba založena, nastaly před 12. červnem 2014, kdy vstoupilo v platnost rozhodnutí 2014/349.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 297, 7.9.2020.